

Rep. Nr. 26/15

*

AR. NA-009-14

E/XXXX

*

Tegensprekelijke
eindbeslissing van 21
december 2015

*

VAN RECHTSWEGE
UITVOERBAAR BIJ
VOORRAAD
NIETTEGENSTAANDE
BEROEP

KAMER VAN EERSTE AANLEG die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten worden behandeld, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, bij artikel 144, § 2 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994.

BESLISSING

Inzake **RIZIV – DIENST VOOR GENEESKUNDIGE EVALUATIE EN CONTROLE (verder afgekort: DGEC)**, openbare instelling van sociale zekerheid, met zetel te 1150 Brussel, Tervurenlaan 211

Eiser, voor wie zijn verschenen, dr D , geneesheer-inspecteur, en de heer E , attaché, ambtenaren bij eiser

Tegen : 1. Dhr. A..., bandagist-orthopedist, wonende te XXXX

Verweerder, die werd bijgestaan door Mr. C . , advocaat, met kantoor te XXXX, waar keuze van woonplaats werd gedaan.

2. B..., KBO-nr 0443 485 087, met maatschappelijke zetel te XXXX

Vrijwillig tussenkomende partij (als medeverweerder), die werd vertegenwoordigd door Dhr A en door Mr. C .. , advocaat, met kantoor te XXXX

*

* * *

Op de openbare terechtzitting van 16 november 2015 heeft geen enkele partij de toepassing gevraagd van artikel 18, § 2, tweede lid, van het Koninklijk besluit van 9 mei 2008 tot bepaling van de werkingsregels en het Procedurereglement van de Kamers van eerste aanleg en van de Kamers van beroep bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het RIZIV (Procedurereglement)

1. RETROACTEN

Gelet op de gedingstukken, in het bijzonder.

- het dossier van eiser,
- het verzoekschrift van de DGEC dd 17 12 2014, neergelegd ter griffie op 17 12 2014,
- verklaring van verschijning van verweerder dd 19 01 2015,
- de conclusie van verweerder dd 07 04 2015, ontvangen ter griffie op 08 04 2015,
- de conclusie van eiser dd 02 07 2015, neergelegd ter griffie op 02 07 2015,
- de syntheseconclusie van verweerder dd 14 09 2015, ontvangen ter griffie op 15 09.2015,
- de oproepingsbrieven van 25 09 2015

Gehoord op de openbare terechtzitting van 16 november 2015

- de heer E in de uiteenzetting van het juridische luik van de besluiten van eiser,

dr D , in de uiteenzetting van het medisch-technische luik van de besluiten van eiser,

- mr C in de uiteenzetting van de middelen en besluiten van verweerder en medeverweerder, de vrijwillig tussenkomende partij

De debatten werden gesloten, de zaak werd in beraad genomen en voor uitspraak gesteld op 21 december 2015, eerste nuttige zitting van de Kamer van eerste aanleg

*
*   *
*

2 VOORWERP VAN DE VORDERING

2.1. Tenlastelegging

2.1.1. Eiser heeft een onderzoek ingesteld naar de realiteit en conformiteit van de verstrekkingen die door dhr A , bandagist, aan de verplichte ziekteverzekering werden aangerekend. Er werd één inbreuk ten laste gelegd .

Gelet op de bepalingen van artikel 73bis, 2° van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994.

Onverminderd eventuele straf- en/of tuchtrechtelijke vervolging, en onafgezien van de bepalingen uit de overeenkomsten of verbintenissen bedoeld in Titel III, is het de zorgverleners en gelijkgestelden verboden, op straffe van de maatregelen voorzien in artikel 142, § 1

...

2° reglementaire documenten op te stellen, te laten opstellen, af te leveren of te laten afleveren wanneer de verstrekkingen niet voldoen aan de voorwaarden bepaald in deze wet, zijn uitvoeringsbesluiten of de krachtens deze wet afgesloten overeenkomsten en akkoorden;

Codenummer 697071 T 432,99 werd aangerekend voor een orthese van enkel en onderbeen daar waar het geen "fractuur van de botstructuren van voet en/of onderbeen of de toestand na hechting van een volledige achillespeesruptuur" betrof zoals beschreven in de omschrijving van dit nomenclatuurnummer.

Periode van de vaststelling 10/01/2012- 30/04/2013.

Plaats van de inbreuk B ..

2 1 2 Reglementaire basis.

Gecoördineerde wet van 14 juli 1994 artikel 73bis, 2°

De betrokken verstrekking is opgenomen in de Nomenclatuur van de geneeskundige verstrekkingen (Bijlage bij het koninklijk besluit van 14 september 1984)

Artikel 29 § 1 Worden geacht in de bevoegdheid van de orthopedisten (T) te vallen .

B ONDERSTE LEDEMATEN

Hoofdgroep II Enkel en onderbeen

b) Enkel en onderbeen

Prefab

" 697071 Behandeling met een orthese van een fractuur van de botstructuren van voet en/of onderbeen of de toestand na hechting van een volledige achillespeesruptuur De orthese bestaat uit een voetsegment, een onderbeensegment en een loopzool T 432,99

2 1 3 Ten laste gelegd.

In de periode 10/01/2012 - 30/04/2013 (invoerdatum) werden 322 prestaties 697071 ten onrechte aangerekend voor een bedrag van 223 287,68 euro bij 289 verzekerden.

Voor de terugbetaling werd de verschilregel toegepast met

nomenclatuurcode 646995 T 105,45 Enkeltoestel, hard, met of zonder scharnieren, terugbetaling VI 172,41 euro Totaal van het alzo terug te betalen bedrag 167 771,66 euro

Ten laste gelegde prestaties tem 17/03/2012 79 prestaties voor een bedrag van 54 781,76 Rekening houdend met de verschilregel 41 161,37

Ten laste gelegde prestaties vanaf 18/03/2012 243 prestaties voor een bedrag van 168 505,92 euro Rekening houdend met de verschilregel 126 610,29 euro

Er werd op 07/03/2014 een bedrag van 13 025,75 euro terugbetaald 8 prestaties voor een bedrag van 4.168,24 euro vóór 18/03/2012 en 17 prestaties voor een bedrag van 8 857,51 euro vanaf 18/03/2012

Op 29/09/2015 werd het bedrag van € 21 883,26 terugbetaald

2.2 Vordering van eiser

De vordering van eiser strekt ertoe dat de Kamer van Eerste aanleg overeenkomstig artikel 142, § 1, 2° van de gecoördineerde ZIV-wet. zou oordelen dat

- de tenlastelegging bewezen te verklaren,

aan dhr A . de terugbetaling van de waarde van de ten onrechte aangerekende verstrekkingen ten belope van 167 771,66 op te leggen Aangezien hiervan reeds € 34.909,01 werd terugbetaald, blijft een saldo van € 132 862,65 te betalen,
- B moet overeenkomstig art 2n en 164, tweede lid ZIV-wet samen met dhr A , mede hoofdelijk aansprakelijk gesteld worden voor de terugbetaling van dit bedrag,
- aan dhr A .. een administratieve geldboete van € 128 110,29 op te leggen

*
*   *

3 STANDPUNT VAN PARTIJEN

3.1 Korte weergave van het standpunt van verweerder

3.1.1 De redelijk termijn werd geschonden De beweerde inbreuken dateren van 10 1 2011 tot en met 30 4 2013 Het beginpunt van de redelijke termijn is het moment waarop de beschuldigde weet dat hij ,zich moet verdedigen Het eindpunt van de redelijke termijn is de dag dat er een onherroepelijke eindbeslissing tussen komt

- 3 1 2 Artikel 10 en 11 van de Grondwet en artikel 6 EVRM werden geschonden. De Salduz-doctrine stelt dat een verdachte onmiddellijk bijstand van een advocaat moet kunnen en moet worden geïnformeerd dat hij mag zwijgen. Verklaringen die werden afgelegd zonder bijstand van een advocaat mogen niet gebruikt worden als bewijs vermits de rechten van verdediging werden geschonden.
- 3 1 3 De patiënten waarover nu nog betwisting bestaan (--- want er is terugbetaling wat de andere betreft ---) zijn allemaal patiënten die leden aan een breuk in de voorvoet, voornamelijk ten gevolge van een hallux valgus – operatie. Een (gevorderde) hallux valgus wordt operatief behandeld door één of meerdere botten in de voet te breken om zo aanpassingen aan de bot- en peesstructuren aan te brengen, waarna men de voet in de gewenste stand laat genezen. Er is dan steeds sprake van een breuk in de voet. Bijgevolg kan het NMC-nr 697071 (“Behandeling van een orthese van een fractuur van de botstructuren van voet en/of onderbeen ”) worden aangerekend.
- 3 1 4 Verweerder verwijst naar de rechtspraak van de Raad van State (arrest XXXX d d 2 10.2003, nr XXXX) waarin geoordeeld werd dat regelgevende instanties gehouden zijn duidelijke regelgeving uit te vaardigen. Er is geen reden om aan te nemen dat het NMC-nr 697071 enkel toepasselijk zou zijn bij een accidentele breuk en niet bij een operatieve breuk.
- 3.1.5 Ondergeschikt vraagt verweerder, gelet op zijn goede trouw, de terugvordering af te wijzen en bij eventuele sanctieering opschorting toe te kennen.
- 3 2 Korte weergave van het standpunt van eiser
- 3 2 1 De redelijke termijn werd niet geschonden. Het PV van vaststelling werd opgemaakt op 8.1.2014. Het dossier werd aanhangig gemaakt bij de Kamer van eerste aanleg op 17.12.2014. Vervolgens werd het Procedurereglement gevolgd. Alle wettelijk voorgeschreven termijnen werden gerespecteerd.
- 3 2 2. De Salduz-wet is niet van toepassing op onderhavige procedure. Er is geen mogelijkheid tot vrijheidsberoving. Er was nooit een politieverhoor, wel een administratiefrechtelijk onderzoek. Eiser verwijst ook, ondergeschikt, naar de Antigoonleer.
- 3 2 3 Prestatiecode 697071 spreekt over “fractuur” (van de botstructuren van voet en/of onderbeen) of (de toestand na

hechting van een volledige achillespees –) “ruptuur” Welnu, men kan moeilijk voorhouden dat het “osteotomie” (bij hallux valgusoperaties) valt onder het begrip “fractuur” in de gebruikelijke betekenis van dit woord, met name een accidentele breuk.

3 2 4. De B.. is mee hoofdelijk gehouden (art 164 ZIV-wet)

4. BEOORDELING

4 1 Redelijke termijn, Salduz en rechten van verdediging.

4.1 1 De redelijke termijn

Er moet een onderscheid gemaakt worden tussen de terugvordering (met een principieel burgerlijk karakter) en het opleggen van een administratieve sanctie (met zeker ook een strafkarakter)

Ook procedures van (overwegend) burgerlijke aard moeten de toets der redelijke termijn weerstaan, maar de beoordeling ervan zal niet met dezelfde strengheid gebeuren. Hier moet nagegaan worden of het lange talmen de rechten van verdediging niet heeft geschonden. Dat is hier niet het geval. Verweerder werd bijtijds in kennis gesteld van mogelijke interpretatieproblemen en kon er ab initio op verdedigen (wat hij ook heeft gedaan). Uit geen enkel concreet gegeven van het dossier blijkt dat zijn rechten werden/zijn geschonden.

Bij strafprocedures (sanctierechtspleging) hebben het Hof van Cassatie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens een andere visie over het vertrekpunt van die termijn. Het vertrekpunt is natuurlijk nooit het begin van de vermeende inbreuken (zoals nochtans gesuggereerd in de conclusies van verweerder, pag 6, sub 1.1, alinea 1)

Maar, enerzijds, gelet op de complexiteit van het dossier, het grondig geleverde onderzoek (in het belang van de waarheidsvinding en dus ook in het belang van verweerders), het nazicht der vele (aan- en be-)rekeningen, het opvragen van de gegevens bij de Landsbonden, een omstandige en berekende gevalsbespreking (65 pagina's), de omstandigheid dat van bij de inleiding een zeer omstandige synthesenota (in casu van 11 pagina's) werd genomen, de andere door de DGEC aangevoerde argumenten, de naleving van het Procedurereglement (ter eerbiediging van de rechten van beide partijen) en, anderzijds en vooral, men niet goed inziet waar de bewijsvoeringsmogelijkheden en/of andere rechten van verdediging van verweerders zouden zijn geschonden (zie dienaangaande Cass. 24.11 2009, R.W 2009-2010, 1383), is de redelijke termijn hier zeker niet overschreden.

4 1 2 De salduz-wet.

Verweerder beweert dat zijn rechten werden geschonden vermits geen advocaat aanwezig was bij zijn verhoor en hem niet op zijn rechten (waaronder zwijgrecht) werd gewezen. Zoals bij een eis is bij een verweer noodzakelijk dat een belang wordt aangetoond. Vermits verweerder werd verhoord omtrent inbreuken waarop geen gevangenisstraf staan, was bijstand of voorafgaandelijk overleg door een advocaat niet noodzakelijk (Salduz categorie 2). Uit niets blijkt bovendien dat verweerder zich in een zwakke toestand bevond en derhalve verklaringen zou hebben afgelegd die, mocht een raadsman aanwezig zijn geweest, anders zouden zijn geformuleerd. Integendeel: de verklaringen die hij indertijd aflegde (en die de thesis van de DGEC weerleggen) zijn inhoudelijk identiek aan deze verwoord in zijn conclusies (ten gronde).

Nergens blijkt dat de rechten van verdediging in concreto zouden kunnen zijn geschonden. Het niet naleven van de Salduz-wet op zich heeft niet tot gevolg dat de vordering ontvankelijk zou worden, maar heeft in principe (behoudens toepassing van de Antigoonleer) voor gevolg dat geen rekening wordt gehouden met de verklaring (bvb. schulderkenning) afgelegd in een zwakke positie. Men ziet niet goed in waarin het belang ligt van verweerder om zijn verklaring, waarin hij de interpretatie verdedigt die nu nog altijd de zijn is, uit de debatten te zien weren.

4 2 Ten gronde

4 2 1 De terugvordering

Het belangrijkste twistpunt is de interpretatie van NMC-nr 697071

“ Behandeling met een orthese van een fractuur van de botstructuren van voet en/of onderbeen of de toestand na hechting van een volledige achillespeesruptuur ”

4 2 1.1. De interpretatie van de nomenclatuur

Het sociaal zekerheidsrecht wordt geacht de openbare orde te raken (AH Gent, 16 1 1995, J T T 1995, 309, AH Bergen, 11.12 1992, T S R 1993,299, AH Antwerpen, 14 2 1992, T S R 1993,390, AH Bsl, 7 1 1991, Rechtspr. Arb. Br 1991, 180). Een instelling belast met een openbare dienst, zoals een sociale zekerheidsinstelling, mag slechts strikt de voordelen toekennen waarin de wet voorziet, onder de voorwaarden die daarvoor gelden, zo niet worden gelden afgewend van hun wettelijke bestemming en onttrokken aan de gemeenschap van gerechtigden, wat de werking van de openbare dienst in het gedrang brengt (W VAN EECKHOUTTE, Sociaal Compendium SZR 2009-2010, p 106, nr 10161).

Zo kan getwijfeld worden of alle bepalingen van de sociale zekerheidswetgeving van openbare orde zijn, moet minstens

aangenomen worden dat de bepalingen in verband met het toepassingsgebied (Cass 3 10 1988, Soc Kron 1989, 41, Cass. 24 4 1989, J.T.T. 1989, 295), de vaststelling (Cass 28 2 1994, R Cass 1994, 166) en de bepalingen betreffende de berekening van de vergoeding en de verjaring van openbare orde zijn

De ziekte- en invaliditeitsverzekering, als onderdeel van het sociaal zekerheidsrecht, is dan ook van openbare orde (AH Antw , 6 4 1993, T S R 1993, 418, AH Antw 2 2 2004, Soc Kron 2004, 338, AH Antw 13 1 2004, Soc Kron 2004, 336) en de voorwaarden tot toekenning van uitkeringen moeten strikt worden uitgelegd (AH Bergen, 28 6 1995, 1 8 Riziv, 1996/3, 358)

De nomenclatuur van de geneeskundige verstrekkingen, als onderdeel van de ZIV-wetgeving, waarin de voorwaarden voor een tegemoetkoming van de verzekering voor geneeskundige verzorging wordt vastgesteld en een limitatieve opsomming wordt gegeven van de geneeskundige verstrekkingen waarvoor tussenkomst in de kosten is voorzien, is van openbare orde en moet dus eveneens strikt worden geïnterpreteerd. Men kan dus geen uitspraak "naar billijkheid" doen (AH Antw. 28 2 2006, Soc Kron 2006, 476, AH Antw 22 2 2005, Soc, Kron 2006, 473, AH Bsl, 10 4 2003, IB RIZIV 2003, p 343, AH Antw 13 02 2001, IB RIZIV 2001, 238 zie ook Cass 18 9 1995, Soc Kron 1996, 12 m b t de ZIV-wet in het algemeen) en van de regelgeving kan niet afgeweken worden, hoe gering deze afwijking ook moge zijn

Als gevolg van het vermelde openbare orde-karakter

- is geen (impliciete of expliciete) berusting of verzaking mogelijk, bvb betreffende de verjaring (AH Bergen, 2 4 1980, J T T 1980, 227) ,
- is geen afstand van terugvordering mogelijk, bvb door een mutualiteit (AH Antw 6 4 1993, T S R 1993, 418) en staat een eventuele goedkeuring of gebrek aan verzet van een adviserend geneesheer van een verzekeringsinstelling met betrekking tot de terugbetaling van een verstrekking nooit de controlebevoegdheid van de DGEC in de weg
- mag nooit worden afgezien van ~en opgelopen verjaring (Cass 18 9 1995, Soc. Kron 1996, 12))
- moet de nietigheid of de verjaring door de rechter worden vastgesteld, zelfs ambtshalve (Cass , 20 12 1993, J T T 1994, 53), en kan de nietigheid niet verjaren noch gedekt worden (H DE PAGE, Traité él Dr Civ.,t. I, p 145, nr 97)

De nomenclatuur wordt bepaald, gewijzigd of aangepast door het Verzekeringscomité van de Dienst voor geneeskundige verzorging (waarin ook vertegenwoordigers zitten van de representatieve organisaties van de geneesheren) op basis van voorstellen of adviezen van de Technische (geneeskundige) Raad of de Overeenkomstencommissie, mits goedkeuring van de Nationale Commissie Geneesheren - Ziekenfondsen en na advies van de Commissie voor begrotingscontrole.

Een tekst behoeft slechts uitleg als hij niet duidelijk is (cfr Cass. 28.1 1977, A C 1977,600), wat tot uiting komt in de, weliswaar niet geheel onomstreden interpretatiecanon "in claris cessat interpretatio"

Zorgverleners mogen de nomenclatuur niet naar hun hand zetten onder het mom van een teleologische interpretatie (RvSt, arrest nr 130208 d d 9 4 2004), noch interpreteren bij analogie (vergelijkend met andere beroepen of disciplines), noch "doelgericht", "creatief" of "evolutief" interpreteren of naar billijkheid. Evenmin als de zorgverstrekker heeft de rechterlijke macht de bevoegdheid om te appreciëren welke medische handelingen volgens de meest recente stand van de wetenschap al dan niet best in aanmerking moeten komen voor terugbetaling. Indien de zorgverstrekker van oordeel is dat de nomenclatuur voorbijgestreefd is, komt het hem niet toe deze naast zich neer te leggen. Hij dient de nodige initiatieven te nemen om de bevoegde instantie (zie supra 4 1 5) er toe aan te zetten de nomenclatuur te actualiseren (RvS, arrest NR. 149700 D D 3 10 2005)

4 2 1 2 In concreto:

In de nomenclatuur is niet nader bepaald wat verstaan moet worden onder "**fractuur**".

Dit betekent evenwel niet dat daaruit volgt dat de gebruikte begrippen en de omschrijving van de inbreuk onduidelijk zouden zijn en niet beantwoorden aan het legaliteitsbeginsel. Dit betekent evenmin dat de zorgverlener dan maar zelf naar goeddunken één of andere interpretatie mag geven aan het begrip. Het begrip "fractuur" dient door de zorgverleners te worden opgevat in zijn gewone taalkundige betekenis.

Op bvb de website <http://www.orthopedie.nl/botbreuken/> wordt volgende uitleg gegeven (die ook elders kan worden terug gevonden)

“ ...

botbreuken (botfracturen)

Een botbreuk heet in het medisch jargon ook wel fractuur. Fractuur betekent dus letterlijk 'breuk'. Elk bot in het lichaam kan breken als de op het bot inwerkende krachten de elasticiteit van het bot overstijgen. Opvallend is dat een bot veel beter bestand is tegen een langzaam inwerkende kracht dan tegen een plotselinge geweldsinwerking.

Hoe ontstaat een botbreuk

We onderscheiden botbreuken door een *adequate geweldsinwerking* en door *zwakte van het bot*. Een botbreuk door adequate geweldsinwerking is bijvoorbeeld door een auto-ongeval, een val van de fiets of door voetballetsel door een tackle.

Bij zwakte van het bot, kan een botbreuk al door een relatief klein letsel ontstaan. Bekende voorbeelden hiervan zijn:

- Osteoporose (botontkalking) geeft frequent wervelbreuken en gebroken heupen.
- Gezwollen en uitzaaiingen van gezwollen in botten, geven een zwakkere plek die sneller kan breken (dit noemen we een pathologische fractuur).

Een bijzondere botbreuk is de *stressfractuur*. Deze ontstaat bij militairen en duursporters. Door continue zware belasting ontstaan haarscheuren in de botten. Meestal van de middenvoetsbeentjes, soms ook van de onderbenen en heupen.

Diagnosestelling bij fracturen

Normaliter weet u meteen of u een bot gebroken heeft. U kunt het horen knappen of een krakend geluid horen. Het gebied rond de fractuur wordt gevoelig en zwelt op. Een ledemaat kan vervormd zijn en een deel van uw bot kan zelfs door de huid naar buiten steken. Artsen maken meestal een röntgenfoto om de diagnose met zekerheid vast te stellen. Stressfracturen zijn moeilijker te diagnosticeren omdat deze soms niet te zien zijn op röntgenfoto's. Echter, er is meestal pijn, gevoeligheid en lichte zwelling.

Types fracturen (zie plaatje)

Onderscheiden kunnen worden:

- eenvoudige fracturen of fracturen met meerdere delen (communitieve fracturen),
- gesloten fracturen met een intacte huid,
- open fracturen waarbij een wond aanwezig is (gecompliceerde fracturen) en waarbij soms zelfs het bot door de huid steekt.

Specifieke fracturen zijn:

- Kruislingse fractuur. De richting van de fractuur staat loodrecht op de lengte-as van het bot.
- Greenstick fractuur. Fractuur aan één zijde van het bot wat een

buiging in het bot veroorzaakt Zoals de naam al aangeeft is dit een fractuur die alleen bij kinderen voorkomt Hun bot is nog zo buigzaam dat het net is als een twijgje dat niet breekt maar buigt

- Verrijzeling Een fractuur welke resulteert in 3 of meer botfragmenten
- Groeischijf breuk (epifysiolyse) ook deze komt alleen bij kinderen in de groei voor Belangrijk hierbij is de kans dat er stoornissen in de botgroei optreden wanneer deze groeischijf teveel beschadigd is of de stand van de breuk niet goed is

”

Verweerder stelt dat een operatieve fractuur in de medische literatuur ook osteotomie wordt genoemd en dat één der oorzaken van fracturen iatrogen kan zijn, met name door een heilkundige ingreep

Verweerder verliest hierbij uit het oog dat in het gebruikelijke taalgebruik (en trouwens ook in het medische taalgebruik) de woorden “fractuur” en “iatrogen” een uitgesproken negatieve connotatie hebben Beiden zijn het **ongewilde** gevolg van een negatieve gebeurtenis of een gezondheids- of lichaamsstoornis, zoals bvb osteoporose (bij een breuk) of het **ongewenste** gevolg of **nadelig** effect van medische handelingen (iatrogen).

Het is niet omdat bij een osteotomie een bot wordt doorgenomen / doorgesneden (met een botzaag of beitel), dat er sprake is van een gelijkstelling met een fractuur Een analogische (uitbreidende) interpretatie, waarbij niet door de regelgever beoogde gedragingen of situaties onder het toepassingsgebied worden gebracht, is ontoelaatbaar (Jan Vermeir, Ceci n'est pas une prothèse, Soc Kron 2011, 255)

4 2 1 3 De vrijwillig tussenkomende partij (als medeverweerder)

Overeenkomstig artikel 164 lid 2 ZIV-wet is de B mede hoofdelijk aansprakelijk

4 2 2 De administratieve geldboete

4 2 2 1 Principes

Goede trouw speelt geen rol bij de strafbaarheid van de overtredingen van de nomenclatuur (wél bij de straffoemeting)

Hoewel een louter "materieel" misdrijf niet bestaat, is niet noodzakelijk kwade trouw of een ander bijzonder opzet vereist als constitutief bestanddeel van de strafbare inbreuk. Elke inbreuk onderstelt wel altijd een moreel element. Bij gebrek aan nadere precisering of expliciet intentioneel strafbaarheidsvereiste volstaat het bewijs dat de dader de inbreuk wetens en willens, dit wil zeggen vrijwillig en zonder enige dwang (AH Antw., 8 4 2008, onuitgegeven, AR 2010623, inzake van PONJAERT t RIZIV), heeft gepleegd. De dader gaat dan pas vrijuit als overmacht, onoverwinnelijke dwaling of een andere schulduitsluitingsgrond is aangetoond, minstens geloofwaardig is (Cass 27 9 2005, P 05 0371 N/1).

Een administratieve geldboete kan worden opgelegd in geval van een louter administratieve vergissing, onachtzaamheid, slordigheid of onwetendheid. Onwetendheid zou wel kunnen ingeroepen worden, maar enkel als deze te wijten is aan een onoverkomelijke gebeurtenis waar men geen vat op heeft. Dit is hier niet het geval.

4.2.2.2. toemeting

De redenering van de DGEC aangaande de berekening van de administratieve geldboete kan worden gevolgd.

Hoewel de inbreuk objectief ernstig is en verweerder had moeten weten dat zijn interpretatie van NMC-nr 697071 manifest verkeerd is, kan rekening gehouden worden met de afwezigheid van antecedenten en de vrijwillige terugbetaling van het niet-betwiste deel van de tenlasteleggingen.

Het past dan ook een ruim uitstel toe te kennen, met name 3/4de van de administratieve geldboete voor een proefperiode van 3 jaar.

Aldus kan verhoopt worden dat verweerder zich in de toekomst zal houden aan een strikte interpretatie van de nomenclatuur.

OM DIE REDENEN,

DE KAMER VAN EERSTE AANLEG die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten worden behandeld,

Gelet op de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, in het bijzonder op de artikelen 144 en 145.

Na beraadslaging in overeenstemming met het bepaalde in artikel 145 van de gecoördineerde wet, en artikel 19 van het Procedurereglement.

Recht doende op tegenspraak.

Verklaart de vorderingen ontvankelijk en in de volgende mate gegrond,

Verklaart de terugvordering gegrond,

Veroordeelt eerste verweerder en de vrijwillig tussenkomende partij hoofdelijk, rekening gehouden met de terugbetalingen op 7 maart 2014 en 29 september 2015, tot terugbetaling aan het RIZIV van het bedrag van 132 862,65 €,

Verklaart de vordering tot betaling van een administratieve geldboete deels gegrond;

Veroordeelt eerste verweerder tot betaling aan het RIZIV van een administratieve geldboete van 128 110,29 € met dien verstande dat uitstel wordt verleend voor $\frac{3}{4}$ de van dit bedrag voor een termijn van 3 jaar

Aldus uitgesproken door de Voorzitter op de buitengewone openbare terechtzitting van 21 december 2015 van de Kamer van eerste aanleg die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten worden behandeld, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsuitkering, opgericht bij artikel 144 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, en ondertekend door

- Jan VERMEIR, magistraat, Voorzitter van de Kamer van eerste aanleg,
- Martin VOLCKE, griffier

Volgen de handtekeningen

De griffier,

Martin VOLCKE

De Voorzitter,

Jan VERMEIR

De Kamer van eerste aanleg die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands behandeld moeten worden, die in die taal de zaak heeft gehoord en er in die taal over beraadslaagde, was samengesteld uit de heer Jan VERMEIR, magistraat-voorzitter, en dokter Bernard DEBBAUT en dokter Viviane VAN ELSHOCHT, stemgerechtigde leden voorgedragen door de verzekeringsinstellingen, alsmede de heer Stephan DEMOLDER en de heer Eddy DESCHOOLMEESTER, stemgerechtigde leden voorgedragen door de representatieve organisaties van bandagisten

De Kamer van eerste aanleg werd bijgestaan door de heer Martin VOLCKE, griffier

De beslissingen van de Kamer van eerste aanleg zijn van rechtswege uitvoerbaar bij voorraad niettegenstaande beroep (art. 156, § 1, eerste lid). De sommen brengen van rechtswege intresten op tegen de wettelijke rentevoet in sociale zaken zoals voorzien in artikel 2, §3 van de wet van 5 mei 1865 betreffende de lening tegen interest, vanaf de dertig dagen volgend op de kennisgeving van de beslissing, waarbij de postdatum bewijskracht heeft (art. 156, § 1, tweede lid). Het beroep bij de Kamer van beroep schort de uitvoering de beslissing niet op (art. 156, § 2, eerste lid).